

Sygn. akt IV U 198/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 listopada 2013 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Anna Staszkiwicz

Protokolant: Arkadiusz Orzechowski

po rozpoznaniu w dniu 25 października 2013 r. w Jeleniej Górze

sprawy z odwołania **K. H.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.**

na skutek odwołania od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 27 czerwca 2013r. znak (...)

w przedmiocie **zasiłku chorobowego**

I. odwołanie oddala,

II. **nie obciąża wnioskodawcy kosztami zastępstwa procesowego strony pozwanej.**

UZASADNIENIE

Wnioskodawca K. H. złożył odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 27.06.2013 r., na podstawie której strona pozwana odmówiła mu prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 08.04.2013 r. do końca nieprzerwanej niezdolności do pracy. Wnioskodawca wskazał, że w dniu 25.01.2013 r. dowiedział się o tym, że okres zasiłkowy zakończył się w dniu 21.01.2013 r. Miał już wówczas wystawione przez lekarza leczącego zwolnienie lekarskie do dnia 20.02.2013 r. W tym dniu zdał zwolnienie lekarskie za okres od 21.01.2013 r. do 20.02.2013 r. Po uzyskaniu informacji, że okres zasiłkowy się zakończył, powrócił do wykonywania działalności gospodarczej i opłacał składki począwszy od dnia 21.01.2013 r. W trakcie wizyty kontrolnej u lekarza leczącego po 20.02.2013 r. otrzymał kolejne zwolnienie, ale wiedząc, że nie ma prawa do zasiłku chorobowego, nie zdał go w ZUS. Nie otrzymał żadnej informacji ani decyzji informującej go o odmowie prawa do zasiłku chorobowego od dnia 21.01.2013 r.

Strona pozwana wniosła o oddalenie odwołania oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazano, że z dokumentacji znajdującej się w aktach sprawy wynika, że wnioskodawca miał orzeczoną niezdolność do pracy z powodu tej samej choroby w okresach od 23.07.2012 r. do 20.02.2013 r. i od 21.02.2013 r. do 20.03.2013 r. Z dniem 20.01.2013 r. wyczerpał on ustawowy okres zasiłkowy wynoszący 182 dni. Zaznaczyć należy, że ponownie orzeczona niezdolność do pracy za okres od 08.04.2013 r. do 05.07.2013 r. z tą samą jednostką chorobową, powstała ponownie po ustaniu poprzedniej, przed upływem okresu przerwy 60 dni. Stąd decyzja jest prawidłowa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. H. był niezdolny do pracy z powodu choroby w okresie od 23.07.2012 r. do 20.01.2013 r. Niezdolność do pracy wynikała z choroby oznaczonej numerem statystycznym M75.

Dowód: zestawienie zaświadczeń w aktach ZUS;

Jest bezsporne, że w okresie od 23.07.2012 r. do 20.01.2013 r. K. H. pobierał zasiłek chorobowy w tytułu niezdolności do pracy spowodowanej chorobą.

Z dniem 20.01.2013 r. K. H. wykorzystał 182 dni okresu pobierania zasiłku chorobowego.

Dowód: zestawienie zaświadczeń w aktach ZUS;

K. H. był również niezdolny do pracy z powodu choroby w okresie od 21.01.2013 r. do 20.02.2013 r. Niezdolność do pracy wynikała z choroby oznaczonej numerem statystycznym M75.

Dowód: zestawienie zaświadczeń w aktach ZUS;

Ponownie K. H. przebywał na zwolnieniu lekarskim w okresie od 21.02.2013 r. do 20.03.2013 r., a niezdolność do pracy wynikała z choroby oznaczonej numerem statystycznym S83.

Dowód: zestawienie zaświadczeń w aktach ZUS;

Następnie K. H. był niezdolny do pracy z powodu choroby w okresie od 08.04.2013 r. do 07.05.2013 r. Niezdolność do pracy wynikała z choroby oznaczonej numerem statystycznym S83.

Dowód: zestawienie zaświadczeń w aktach ZUS.

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy nie mogło zostać uwzględnione.

Strona pozwana oparła zaskarżoną decyzję na treści przepisów art. 8 i art. 9 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 25.06.1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U.2010.77.512). Zgodnie z art. 8 tej ustawy, zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby lub niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2 - nie dłużej jednak niż przez 182 dni, a jeżeli niezdolność do pracy została spowodowana gruźlicą lub występuje w trakcie ciąży - nie dłużej niż przez 270 dni. W myśl przepisów art. 9 ust. 1 i 2 tej ustawy, do okresu, o którym mowa w art. 8, zwanego dalej "okresem zasiłkowym", wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy, w tym okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekraczała 60 dni.

W ocenie Sądu, strona pozwana wydając zaskarżoną decyzję zasadnie przyjęła, że wnioskodawca był niezdolny do pracy w okresach od 23.07.2012 r. do 20.02.2013 r. i od 21.02.2013 r. do 20.03.2013 r., a następnie od 08.04.2013 r. do 05.07.2013 r. i niezdolność ta była wywołana tą samą chorobą. Należy bowiem zwrócić uwagę na wyrok Sądu Najwyższego z dnia 06 listopada 2008 r. (II UK 86/09, OSNP 2010/9-10/124), zgodnie z którym „pojęcia "ta sama choroba" użytego w art. 9 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (jednolity tekst: Dz.U. z 2005 r. Nr 31, poz. 267 ze zm.) nie należy odnosić do tych samych numerów statystycznych, zgodnych z Międzynarodową Klasyfikacją Chorób i Problemów Zdrowotnych (...)¹⁰, gdyż nie chodzi o identyczne objawy odpowiadające numerom statystycznym, lecz o opis stanu klinicznego konkretnego układu lub narządu, który - choć daje różne objawy, podpadające pod różne numery statystyczne - stanowi tę samą chorobę, skoro dotyczy tego samego narządu lub układu”. Niezdolność wnioskodawcy do pracy we wskazanych okresach związana była z dolegliwościami dotyczącymi uszkodzenia barku, a następnie zwichnięcia, skręcenia i naderwania stawów i więzadeł kolana, co wynika z numerów statystycznych chorób M75 i S83, a zatem szeroko pojętego narządu ruchu, tj. części organizmu odpowiadającej za utrzymanie postawy i wykonywania ruchów. Nie ulega przy tym wątpliwości, że przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej, a powstaniem ponownej niezdolności do pracy wnioskodawcy nie przekroczyła 60 dni. Zasadnie zatem organ rentowy, wydając

zaskarżoną decyzję przyjął, iż kolejne okresy niezdolności do pracy wnioskodawcy, wymienione w zaskarżonej decyzji, zostały zaliczone do jednego okresu zasiłkowego.

W oparciu o dokumenty zgromadzone w aktach organu rentowego należało ponadto stwierdzić, iż K. H. pobierał zasiłek chorobowy w okresie od 23.07.2012 r. do 20.01.2013 r., a zatem przez 182 dni. Należy jeszcze raz podkreślić, iż w myśl art. 8 cytowanej na wstępie ustawy, zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby - nie dłużej jednak niż przez 182 dni, a jeżeli niezdolność do pracy została spowodowana gruźlicą lub występuje w trakcie ciąży - nie dłużej niż przez 270 dni. Skoro zatem wnioskodawca pobierał zasiłek chorobowy przez okres 182 dni, to prawo do tego zasiłku nie mogło mu być przyznane na dalszy okres, albowiem nie zaliczał się on do grupy osób uprawnionych do tego zasiłku przez 270 dni. W przypadku dalszej niezdolności do pracy z powodu choroby wnioskodawca miał natomiast prawo ubiegania się o innego rodzaju świadczenia, jak np. świadczenie rehabilitacyjne, które w myśl art.18 ust. 1 cytowanej ustawy przysługuje ubezpieczonemu, który po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokuje odzyskanie zdolności do pracy.

Powyższe okoliczności skutkowały orzeczeniem jak w wyroku (art. (art. 477¹⁴ § 1 kpc).

Z uwagi na charakter dochodzonego roszczenia Sąd nie obciążył wnioskodawcy obowiązkiem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego strony pozwanej (art. 102 kpc).